

[Kelm-Hansen]

helt tilbage fra UNCTAD IV-konferencen i Nairobi har arbejdet for, at der blev etableret et egentligt råvareprogram. Men vigtigst har det selvfølgelig været, at udviklingslandene under hele forhandlingsforløbet har udvist megen beslutsomhed, men også en betydelig vilje til at gå på kompromis på en række centrale punkter i forhold til deres oprindelige ideer. Vi står i dag med den foreløbige slutsten på en af udviklingslandenes mærkesager inden for det, der med et ikke alt for godt udtryk kaldes en ny økonomisk verdensorden.

Opbygnings- og finansieringsordningen for Råvarefonden kan virke lidt kompliceret, men den vil forhåbentlig vise sig at være funktionsdygtig.

Fondens såkaldte første konto eller første vindue, som det også kaldes, skal finansiere stødpudelagre med henblik på en stabilisering af råvarepriserne. Denne virksomhed vil i alt væsentligt være baseret på direkte, tvungne regeringsbidrag fra medlemslandene.

Den anden konto sigter derimod på en mere bistandspræget virksomhed vedrørende forskning og udvikling på råvareområdet, produktivitetsforbedringer, markedsføring m.v. For denne kontos vedkommende bliver der tale om frivillige bidrag. Denne del af fondens virksomhed vil derfor for Danmarks vedkommende blive finansieret over den almindelige u-landsbevilling.

Det er en forudsætning for aftalens ikrafttræden, at mindst 90 lande tilslutter sig. Derfor kan der godt komme til at gå en rum tid, inden dette vigtige arbejde kommer i gang. Men den socialdemokratiske folketingsgruppe vil i hvert fald give sin tilslutning her og nu.

Kjelgaard (KF):

Hr. Kelm-Hansen har på ganske udmærket vis redegjort for forhistorien, der måske nu fører til en råvarefond. Det er måske også udmærket. Det er lidt svært at overse.

Fonden, står der, vil få karakter af en slags bank, der skal skabe stabile forhold på råvareområdet. Det var nok ønskeligt, også set fra et dansk synspunkt. Men hvad betyder stabile forhold? Betyder det ikke næsten automatisk prisstigninger? Hvad betyder det f.eks. på bananområdet, som er med som en af råvarerne, og for oksekød for eksempel?

Der er andre, lidt mere uklare forhold i forbindelse med beslutningsforslaget. Jeg kunne godt tænke mig at vide: hvordan er USAs holdning til Råvarefonden? Hvordan er Englands holdning? Hvordan er de øvrige EF-landes holdning? Hvordan er de skandinaviske landes holdning? Jeg kunne også godt tænke mig at vide: hvor stort er Danmarks bidrag i forhold til de andre skandinaviske landes?

Der er en række problemer i det, som vi gerne vil have nærmere belyst, men på vegne af venstre og det konservative folkeparti skal jeg tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig forslaget – med samme begrundelse som ved det foregående forslag, beslutningsforslag nr. B 94.

Hanne Engberg (SF):

Dette forslag om oprettelse af Den fælles Råvarefond vil vi stemme for, selv om det er en meget lille, barberet udgave i forhold til de oprindelige forslag fra UNCTAD IV i Nairobi. Det er næsten en hån mod de oprindelige ideer, men det er dog trods alt et skridt i retning af at få stabiliseret disse forhold, ikke alene til vores fordel, men også til nogle u-landes fordel, selv om det kun er visse råvarer, man endnu har kunnet nå til enighed om – og ikke dem, der er vigtigst for u-landene selv – og selv om det andet vindue, som det kaldes, kun skal fyldes op af frivillige bidrag. Det andet vindue, som er langt det vigtigste, skulle efter de oprindelige hensigter gøre det muligt at opbygge en industrialisering i u-landene selv ved hjælp af deres egne råvarer, men nu bliver der altså lavet markedsføring og undersøgelse af disse ting, uden at man har nogen principielle politiske formål med det.

Det er et meget, meget lille skridt, men rammerne kan måske gøre, at man kan komme videre med disse ting inden for den ny økonomiske verdensorden, som det står så sløjt til med i øjeblikket.

Stinus (RV):

Der er grund til at glæde sig over beslutningen om at etablere Den fælles Råvare-